

Bemærkninger til lovforslaget

Under 31. marts 1949 nedsatte handelsministeriet en af repræsentanter for de søfarende, rederne og administrationen bestående kommission med den opgave at overveje og gøre indstilling til ministeriet om, hvilke ændringer det måtte findes naturligt eller ønskeligt at foretage i sømandsloven af 1. maj 1923 under hensyn til den siden denne lovs fremkomst skete udvikling.

Om kommissoriets nærmere indhold, om kommissionens personelle sammensætning og tilrettelæggelsen af arbejdet såvel som om de resultater, kommissionen er kommet til, henvises til den til rigsdagens medlemmer omdelte, af kommissionen i januar 1951 afgivne betænkning.

Foranstående lovforslag følger i det store og hele kommissionsindstillingen, dog at det på de nedenfor angivne punkter af de der angivne grunde er fundet ønskeligt at foretage visse mindre afvigelser fra det af kommissionen udarbejdede udkast til ny sømandslov. Med hensyn til begrundelsen for lovforslagets enkelte bestemmelser iøvrigt henvises til fornævnte betækningsbemærkninger (side 28 ff.) og, forsåvidt angår bestemmelser, der uforandret eller kun med redaktionelle ændringer er overført fra den gældende lov, til forarbejderne til denne, i første række kommissionsbetænkningen fra 1921 (rigsdagstidende 1922—23 till. A. sp. 3299—3412).

Om lovrevisionsarbejdets stilling i de andre nordiske lande kan oplyses, at betænkninger, svarende til den fornævnte danske, er afgivet af den norske komité den 8. december 1950 og af den svenske komité den 10. august 1951; betænkningerne indeholder en række særvota og mindretalsindstillinger. I Finland er sagen forelagt søfartens organisationer til udtalelse.

Til § 3.

Det følger af lovens system, at henvisningen i 3. stk. til § 34, 2. stk. er at forstå således, at det for skibsførerens vedkommende er reglen i § 2 — og ikke § 13 —, der er afgørende for, om tjenesteforholdet i det givne tilfælde har kunnet opsiges til ophør andetsteds end i dansk havn.

Til § 7.

Da det må anses naturligt, at også skibsføreren undergives reglerne angående offentlig påbudt lægeundersøgelse, jfr. herom

straks nedenfor, er som nyt pkt. 5 indføjet en hertil sigtende bestemmelse.

Til § 10.

Som udtalt i betænkningen side 38 til § 27 er det af systematiske grunde fundet korrektest at lade bestemmelsen om ministerens adgang til at foreskrive lægeundersøgelse af skibsmandskab udgå af det afsnit af loven, der omhandler mandskabets tjenesteaftale.

Da denne begrundelse imidlertid ikke udelukker, at bestemmelsen finder sin plads andetsteds i loven, og da bestemmelsen efter sin arbejderbeskyttelsesmæssige og sociale karakter er nært beslægtet med udkastets § 10, der også omhandler mandskabets fysiske kvalifikation, ligesom der andetsteds i forslaget, se bemærkningerne nedenfor til §§ 32—34, er tillagt lægeundersøgelser-ordningerne visse virkninger for retsforholdet mellem reder og mandskab, foreslås det som nyt 3. stk. til udkastets § 10 at optage en regel, hvorefter ingen må tiltræde eller gøre tjeneste ombord, som ikke med tilfredsstillende resultat har gennemgået den eller de for sådan tjeneste foreskrevne offentlige lægeundersøgelser. Ved denne regel, der tydeligere end den nuværende lovs § 26, 2. stk., giver adgang til at forhindre den pågældendes (videre) ansættelse om bord, dersom undersøgelsens resultat ikke er tilfredsstillende, vil der være skabt grundlag for Danmarks ratifikation af den på den XXVIII internationale arbejdskonference i Seattle, 1946, vedtagne konvention (nr. 73) angående lægeundersøgelse af søfarende.

Det bemærkes, at det i overensstemmelse med foranstående betragtninger er tanken at foreslå den tilsvarende regel slettet af sønæringslovens § 1 ved denne lovs forestående revision.

Til § 11.

Da det er hensigten ved den forestående revision af lov nr. 123 af 8. juni 1912 om værnepligt ikke at opretholde lovens § 45, der bl. a. indeholder en regel om, af hvilke myndigheder søfartsbøger udstedes, vil det være nødvendigt at affatte nærværende paragraf således, at den fremtidig indeholder den lovmæssige hjemmel til bl. a. søfartsbogens udstedelse. Hertil sigter den foreslåede omredaktion af kommissionsudkastets § 11, sidste stk.